

מאורות אל העבר

כה ניסן תרלב | 19/04/1876

מאת לזר קריסטין -ויקפדיה נחת הכלל

אדמו"ר פוסק (הרבי מצאנז)

הרב חיים הלברשטאם נולד בגליציה (1797), ונדע מילדותו כעילוי וכגדול בתורה. היה בין תלמידיו של רבי נפתלי מרופשיץ, איש הדור החמישי לחסידות. מונה לרבה של העיר צאנז ושימש בתפקידו ארבעים ושש שנים עד לפטירתו בכ"ה בניסן תרל"ו (19.4.1876). החל להנהיג עדה חסידית שהתפתחה בהמשך לחסידות צאנז המפוארת, ואלפי חסידים החלו לראות בו את מנהיגם. הדגיש את נושאי החסד וההתלהבות בתפילה, ובמקביל חינך לשמירה על מסגרות ההלכה ולהימנעות מצעדים שאינם מקובלים בעבודת הבורא. במקביל לפעילותו כאדמו"ר, היה גם אחד מגדולי הפוסקים שבדור, וספריו בהלכה ובפרשנות הגמרא, "דברי חיים", נחשבו לספרים מרכזיים בתחום. דמות זו של אדמו"ר שהוא גם פוסק - שהיא נדירה יחסית בחסידות - הקנתה לצאנז את ייחודיותה כמו גם את עוצמתה. נחשב כפוסק מחמיר, והתנגד בכל תוקף לכל סוג של לגיטימציה לתנועת הרפורמה שהחלה לפעול בימיו. יחד עם זאת, ניסה ככל יכולתו לקרב את כל חלקי העם, וטען כי בכל יהודי יש "נפש טהור וקדוש". נינו, הרב יקותיאל יהודה הלברשטאם, האדמו"ר מצאנז-קלזנבורג, הקים את קריית צאנז בנתניה.

מפת עולם

